

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 535 ★ אדר א' תשע"ד
מפעל הזוהר העולמי
 בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
 גרוליי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

סיפורי מעשיות על כשרות המאכלים בהמשכים

כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזז כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו) הועתק ככתבו וכלשונו מספה"ק דגל מ"א אות באות עיי"ש).

מי לא יחרד וילפת ויתבונן ממעשה הנוראה הזאת, עד היכן הדברים מגיעים, שהנפרץ ר"ל לטמא את נפשו במאכלות האסורות, סופו להתגלגל ולירד עד התהום, לנטות למינות ואפיקורסות ולכפור בתחיית המתים ובעקרי האמונה, כעדותו הנאמנה של הרמב"ם ז"ל והבעש"ט הק' ותלמידיו הק' אשר מפייהם אנו חיים, ובעוה"ר בימינו אלה, עלה הפורץ ונפרצו פרצות בקדושת המאכלים, ולא כימים הראשונים הימים האלה, מלפנים זאת בישראל מדור דור, כל איש ישראל ואפי' ההמונים וע"ה, השגיחו על טרף ביתם בפיקוח עצמי ובשבע עינים, בעבור כי הוכנו המאכלים כולם מהחל ועד כלה לכל איש בביתו, ולא עלה על לב אדם לקנות מאכלים מן השוק מכל אשר יביאו, ולסמוך על הכשרים והתירים רעועים מכל המינים, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך, שעוד בדורנו לפני החורבן האיום והנורא, עד כמה היו נזהרים ונשמרים בקדושת המאכלים בקהלות הקדושות באירופה שנחרבו בעוה"ר, ולא איתרמי אפי' בין ההמונים וע"ה מי שיאכל או יאכיל לבני ביתו מאכלים מן השוק, שהוכנו ונאפו ונתבשלו מחוץ לגבולי ביתו, ובלא השגחה ופיקוחו עליהם מתחלתו ועד סופו, ובעוה"ר עכשיו רבו המקילים והמתירים ואפי' בבתי היראים והחרדים, לקנות מכל מיני המאכלים הנעשים בבתי חרושת ואפי' של עכו"ם, ולמרגוע נפשם יספיק להם בהמצאם עליהם איוה חותמת, נרשם עליו בכתב אשורית כשר, ואף שלא ידעו למי החותמת ולמי הפתילים, ורבה המכשלה בהסכמם על משענת קנה רצון, כאשר יתבאר בפנים הספר בפרטיות, שהרבה מן ההכשרים והמכשירים אלו, משתמשים רק לכסות עינים ולהטות דעת הקהל, אבל בפרטי הכנת המאכלים וסמכות כשרותן לא ידעו בין ימינם לשמאלם וכדי בזיון וקצף, ואם עיני שכל לך בין תבין את אשר לפניך ושמת סכין בלועיך אם בעל נפש אתה.

ונעתיק לפניך דברי הרמב"ם ז"ל, הובאו בספה"ק צפנת פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים) פ' עקב) וזלה"ק ששמע מהבעש"ט זי"ע, שפעם א' שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה, ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים אמרו שיש לדורשם באופן אחר, ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידיו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם, וזה תוכן דבריו בקיצור עפ"י חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהם יורד אל הכבד ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם, ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורים, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחיה את כולם, ומי ששומר עצמו יותר ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה אב והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים, וכן להיפוך ח"ו נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות וחיות שלו נעשה בחי' מת והיא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לרדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם.

לכן התנאים ואמוראים ובעלי המוח וחכמי המשנה הם שמסרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו אור שכלם והי' שורה עליהם רוח"ק, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים, אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות אפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנויים ע"פ שכל אלקי עולם ומלך עליון, והואיל והעזו פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם, וכך עלתה להם

המשך מעלון הקודם

ובריתות לכל יחיד מישראל (כמבואר בסוטה ל"ז): ולא נמסרה רק לציבור או לבתי דינים ומכש"כ לאגודות.

אך על הבתי דינים (הכשרים) מונח עליהם חיוב לראות לחזק ולהחזיק דברי התורה, בכל פרטי ודקדוקי ומנהגי, כמו שנהגו אבותינו הקדושים, ולעשות סייגים וגדרים וכו'. ואם ח"ו ישנם גזירות לבטל או לשנות או להוסיף, או לגרוע (אפילו כקוצו של יוד) מתורת ד' ומנהגינו, החיוב ביותר על הבתי דינים והציבור ופרנסי' ללחום מלחמת ד', לצאת בפומבי לעורר את כל היהודים, ולגזור תענית ציבור ולזעוק ולהריע ולהתפלל לה' שירחם עלינו, לבטל הגזירה ולהשתדל בכל עוז אצל המלכות, כדי לבטל הגזירה.

וכמו שמצינו באסתר, הגם שמרדכי הי' מהשרים הגדולים, וגם אסתר המלכה, לא סמכו עצמן רק על זה, ולעשות הכל בחשאי כדי שלא ידעו המן והשונאים, רק שק ואפר יוצע לרבים וגו', אבל אין שום סמכות לבי"ד או לאגודות שונות (ומכש"כ לבי"ד שהם מעדה אשר לא מדקדקים כלל בשמירת התורה והמצוות) להשתרר על הצבור לעזור להמלכות לבצע מזימתם ולקצץ נטיעות בבית ישראל, בפשרות, ולוותר אפילו על מנהג קל, להסכים עמהם, בזה אין כח בי"ד יפה כלל, להביא שינויים ותיקונים מהמלכות, בפרט בעניני שחיטה שהיא יסוד היסודות בחיי ישראל, וכבר הורו לנו רבותינו הק' שהחדש אסור מן התורה בכל מקום ובכל זמן.

ועתה כאשר באו חברה תחת מסווה של צער בעלי חיים להתערב בעניני הדת בשחיטה, ועיקר כוונתם ומגמתם לבטל השחיטה לגמרי, וכמעט שכבר הסכימה עמהם הממשלה להתערב בעניני השחיטה ולכפות עלינו תיקונים בדת תוה"ק, בניגוד להלכה, וכבר פסקו גדולי דורינו שיש בזה חשש נבילות וטריפות ממש.

ולצערינו הגדול כבר ניבא מהרסיך ומחריביך ממך יצאו, וכבר הסכימו עמהם (הרב מטעם ובית דינו, שמייצגים עדה אשר פרנסי' דורסים על ראשי עם קודש, ומחריפים ומבזים בפומבי להחרים, ולשומרי מצוותיו) וגם **שעצם הגזירה היא עלבון גדול ופגיעה לנותן התורה, ולתורה, ולכל עם ישראל.**

ועד מתי אנו מחשים, והחיוב עלינו להתעורר משינתינו, ולעמוד על נפשנו ללחום בכל עוז,

ולהראות שאנחנו זרע קודש מאבותינו שנסקלו ונצלבו ומסרו נפשם ומאודם על מצוות תוה"ק ואין אנו מוכנים לוותר ולעשות פשרות בידי ומנהגי תוה"ק. וכל אחד ואחד יראה להשמיע על זולתו וקהלתו הקרובים והרחוקים, ולהיות בדעה אחת וליקח כל האמצעים הדרושים לבטל גזירה הנוראה הזאת, וכבר הבטיחו לנו חז"ל גזירה עבדא דבטלה. ואם נעיר משינתנו אז בודאי לא ינום ולא יישן שומר ישראל לרחם עלינו, להיות בעזרינו לשמור ולעשות את כל דברי תוה"ק ברוח ישראל סבא, ויקויים בנו מאמר הכתוב ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, ונזכה לגאולה שלימה בב"א.

להשו"בים דפה שי', הנה האגרות האחרונות מהממשלה הם לסגור לגמרי דלתי השחיטה אפילו מעופות. עורכי דין היותר גבוהים אומרים שפירוש המלות של הגזירה היא בתנועה אחת עם הסכין הולכה לבד או הבאה לבד! צריכין לחתוך כל שני הסימנים ועם שני הוורידים! וגם שאר שני עורקי הדם הנקראים יוגילער וועינו.

ואתם הלא לפניכם הדבר ברור כשמש אם אפשר לעשות זאת בלי חשש דרסות ושהיות, ואפילו הכי איני יודע אם יצלה, ואני חוכם אם כמה שוחטים יודעים בכלל מה הם חוטי הדם האלו.

ועוד יש סניף עונש מפורש, למי שיעבור על החוקים האלו, 400 פונט, או 3 חדשים מאסר! או ענוש יענש בשניהם, וגם עלול שיקחו מאתו הרשיון לשחוט. **האם** אתם מוכנים לשחוט ושיהי' כדין בתנאים כאלו, זהו האמת הצרוף ולא תשמעו לקול מלחשים אשר בעורת מסמין עיניכם בהטחות שוא ושקר. ולמה תחרישון, הלא הדבר נוגע לכם. הן בידי שמים כי הלא יראים ושלמים אתם! ולא תרצו להכנס בספיקות ח"ו להאכיל חשש נבילות וטריפות, כפי שפסקו חכמי הדור בארה"ק, וביניהם הגאון האדיר ר' יצחק יעקב ווייס זצ"ל.

וגם ח"ו בתנאים כאלו יסגרו השחיטה כליל וח"ו תאבדו הפרנסה שלכם. לכן הקיצו בעוד מועד ותעשו חשבון הנפש עמוק עמוק, לעמוד על האמת, ולמה תחרישון בעת כזאת מלהודיע צערכם ודעתכם לרבים ולהבי"ד שלכם שהם מדברים בשמכם שאפשר לשחוט כן גם על צד היותר טוב, ומכיון שאתם

ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך, וכתוב (ישעיהי מ"ה) ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ע"כ.

ומובא מהחידושי הרי"ם זצ"ל, שהלך פעם לבר מצוה ואמר שעכשיו הוקל לו קצת, כי בא עוד ערב על החשבון של ערבות בעד כל ישראל, וכמו בהלואה שכלל שיש יותר ערבים נחלק ההתחייבות לפי הערבים וכו'. כך הרגיש הרי"ם זצ"ל חיוב הערבות.

וכן נפסק בשו"ע או"ח סי' קכ"ד, שהשליח ציבור יכול להוציא אחרים בתפילת השמו"ע ועוד מטעם ערבות. ובשו"ע או"ח סי' קפ"ג וסי' קצ"ג לענין ברכת המזון, וכן בתקיעת שופר ומגילה יכול אחד להוציא את השני מטעם ערבות.

המשך בעלון הבא

